

בלימ"ש לעניינים מינהליים ת"א
תמ 120/08 (בשא 31918/08)
תמיר ארז ב. מדינת ישראל
(בתיק תמיר ארז ב. מדינת יש..)
ת.פתיחה: 30/07/08 סדר דין: רגיל

בבית-המשפט לעניינים מנהליים
בתל אביב

בעניין:

תמיר ארז, ת.ז. 034909358
ע"י ב"כ עוה"ד טל לביא ואו אבי ענתבי ואח'
מרחוב אבן גבירול 124, תל אביב
טלפון: 03-6092933; פקס: 03-6091933

(להלן - "המבקש");

- נ ג ד -

מדינת ישראל - משרד התחבורה (רשות הרישוי)
ע"י פרקליטות מחוז ת"א (אזרחי)
מרחוב הנרייטה סולד 1, תל אביב 64924

(להלן - "המשיבה");

בקשה לאישור תביעה מנהלית כתובענה ייצוגית

בהתאם לחוק תובענות ייצוגיות, התשס"ו-2006

בית-המשפט הנכבד מתבקש בזאת על-ידי המבקש, מר תמיר ארז (להלן: "המבקש"), לעשות שימוש בסמכותו לפי סעיף 5(ב)(2) לחוק תובענות ייצוגיות, התשס"ו-2006 (להלן: "חוק תובענות ייצוגיות"), ולאשר את התביעה האישית שהגיש המבקש כנגד המשיבה, מדינת ישראל - משרד התחבורה (להלן: "המשיבה"), המצורפת לבקשה זו כנספח "א" (להלן: "התביעה האישית"), כתביעה ייצוגית ולהכיר במבקש כמייצג הקבוצה (כהגדרתה בפרק ד' לבקשה דנן).

העתק כתב התביעה האישית מצורף לתצהיר התומך בבקשה - כנספח "א".

ואלו נימוקי הבקשה:

א. מבוא

1. בעקבות מחדל רשלני של המשיבה הונפקו רישיונות נהיגה חדשים לכ- 1.3 מיליון נהגים (לפי פרסום בעיתון, נספח "ד" להלן), כאשר ברישיונות נהיגה אלו לא נרשם, בשוגג, המועד בו קיבל הנהג רישיון נהיגה לראשונה (קרי - התאריך המלמד על ותק הנהיגה). מועד הוצאת רישיון הנהיגה לראשונה משמש את ציבור הנהגים, בין היתר, שעה שהוא מבקש לשכור רכב או לרכוש פוליסת ביטוח. בשני המקרים הללו, עליו להוכיח את ותק נהיגתו, וחדבר נעשה, מטבע הדברים, באמצעות הצגת רישיון הנהיגה.

2. המבקש פנה למשיבה בבקשה שתתקן את הטעות שנפלה מלפניה, ותנפיק לו רישיון נהיגה חדש, בו יצוין תאריך הוצאת הרישיון לראשונה. המשיבה אמנם הסכימה לכך, אולם החליטה,

כי התיקון המבוקש ייעשה בתמורה לתשלום אגרה בסך של 53 ₪. זאת, הגם שאין חולק, כי הטעות נגרמה בשל מחדלה, ולמרות שאין היא מוסמכת, על-פי החקיקה שמכוחה היא רשאית לגבות אגרות ו/או תשלומי חובה אחרים, לגבות תשלום עבור תיקון הטעות שהיא עצמה גרמה לה.

3. תשלום "האגרה", בנסיבות אלה, על-ידי המבקש, וכפי הנראה עוד רבים אחרים אשר נזקקו לאותו השירות מהמשיבה, מהווה "תשלום כפוי" בגין אגרה שגבתה בניגוד גמור לדין, והמשיבה חייבת להשיבו למבקש.

ב. התשתית העובדתית העומדת ביסוד התביעה האישית

4. ביום 27.4.2007 הנפיקה המשיבה למבקש רישיון נהיגה חדש. בשל טעות של המשיבה, לא הופיע ברישיון נהיגה זה תאריך קבלת הרישיון **לראשונה** (קרי: תאריך הוצאת הרישיון). לאמור: רישיון הנהיגה לא נקב בותק הנהיגה של המבקש.

5. לאחר שלמד המבקש על הטעות, הוא פנה למשיבה וביקשה לתקן את הטעות, באופן שיונפק לו רישיון נהיגה חדש, אשר נוקב בתאריך הוצאת הרישיון לראשונה. המשיבה אמנם הסכימה לכך, אך דרשה בתמורה לכך תשלום בסך של 53 ₪, אותו שילם המבקש בלית ברירה.

העתק רישיון הנהיגה הפגום מצורף לתצהיר התומך בבקשה - **כנספח "ב"**.
אסמכתא על תשלום אגרה בסך של 53 ₪ מצורף לתצהיר התומך בבקשה - **כנספח "ג"**.

6. מבירור שערך המבקש בנושא, התגלה לו, כי לפני כשנה החליטה המשיבה לשנות את מתכונת רישיונות הנהיגה ולהתאימם לתקינה האירופאית. במסגרת הנפקת רישיונות הנהיגה החדשים, שכחה המשיבה, בשוגג, לציין ברישיונות החדשים את תאריך הוצאת הרישיון לראשונה. בעקבות פניות רבות של נהגים שביקשו, כי הטעות שנפלה ברישיון הנהיגה שלהם תתוקן, החליטה המשיבה לגבות מהם תשלום בעד התיקון, בסך של 53 ₪.

העתקי כתבות שפורסמו בעניין זה מצורפים לתצהיר התומך בבקשה - **כנספח "ד"**.

ג. עילת התביעה האישית: השבת תשלום חובה שנגבה על-ידי רשות בניגוד לדין

7. בהתאם לסעיף 1(א) לחוק יסוד: משק המדינה, כל גביית מס או תשלום חובה אחר, ובכלל זה אגרות, תעשה **אך ורק בחוק או על פיו**. בנוסף, סכום המס חייב אף הוא להיות קבוע בחוק, או לחלופין, לקבל אישור בהחלטת כנסת ישראל או אחת מוועדותיה.

8. רשימת האגרות ותשלומי החובה אותם מוסמכת המשיבה לגבות מהציבור מופיעה בתוספת הראשונה לתקנות התעבורה, תשכ"א-1961 (להלן: "התקנות"). האגרה אותה נדרש המבקש לשלם בגין תיקון הטעות אינה מנויה ברשימת האגרות אותן מוסמכת המשיבה לגבות: **ראשית**, אין תשלום שסכומו הינו 53 ₪; **שנית**, לא נקבע תשלום בעד פעולה שהמשיבה צריכה לבצע בכדי לתקן טעות שנגרמה בשל רשלנותה שלה או אגרה בגין הוספת תאריך הוצאת הרישיון לראשונה, לרישיון נהיגה קיים ותקף.

9. בהעדר הסמכה מפורשת בתקנות לגבות את התשלום שגבתה המשיבה מן המבקש, חרגה המשיבה מסמכותה, וגבתה תשלום בלתי חוקי מן המבקש. הדבר מקבל משנה חומרה, שעה שגביית התשלום שלא כדין מקורה במחדלה של המשיבה.
10. על-פי הפסיקה, כאשר תובע מבקש לאשר תובענה מנהלית כנגד רשות להשבת סכומים שגבתה ממנו שלא כדין, עליו להראות, בראש ובראשונה, כי המס (או האגרה, לפי העניין) נגבה ממנו שלא כדין. כך פסק כבוד הנשיא א. גורן בבש"א (ת"א) 30998/06 עו"ד נפתלי גרוס נ' רשות המיסים, תק-מח 2007(2) 3947:

"תובע המבקש לאשר תובענה מנהלית להשבת מס כתובענה ייצוגית, נדרש להראות בראש ובראשונה שהמס נגבה שלא כדין. תנאי זה אינו מקים רק את עילת התביעה של המבקש כנגד הרשות, אלא הוא תנאי מוקדם להפעלת סמכותו של בית-משפט זה לפי חוק התובענות הייצוגיות. הסמכות נקבעה, כאמור, בסעיף 5(ב)(2) לחוק ותוכנה הוגדר בפריט מס' 11 לתוספת השנייה, המעניק לבית המשפט לעניינים מינהליים את הסמכות לדון ב"תביעה נגד רשות להשבת סכומים שגבתה שלא כדין..." [ההדגשות שלי – ט.ל.].

11. כן נדרש בעל דין המבקש לאשר תובענה מנהלית כנגד רשות להראות, כי הסכום שנגבה ממנו שלא כדין נכנס בדי אמותיו של אחד מן הביטויים "מס, אגרה או תשלום חובה אחר", הקבועים בפרט 11 לתוספת השנייה בחוק תובענות ייצוגיות.
12. בעניין זה יצוין, כי הפסיקה אבחנה בין סוגי התשלומים השונים המוטלים על-ידי הרשויות. בע"א 474/89 ד"ר עוזד קריב נ' רשות השידור, פ"ד מו(3) 374, עמד כבוד השופט א. ברק על הגדרת הביטוי "אגרה":

"הדיבור 'אגרה' מקובל הוא בתורת המסים. הוא משתרע על מגוון של תשלומים שאינם מס טהור מחד ואינם מחיר טהור מאידך. אגרה נבדלת ממס טהור בכך שהיא משתלמת כתשלום חובה בזיקה עם שירות מסויים שהשלטון נותן לפרט" (ר' פסקה 4 לפסק הדין) [ההדגשות שלי – ט.ל.].

13. בע"א (י-ם) 6536/05 שגיא אגמון, עו"ד נ' הממונה על העמדת מידע לציבור במשרד החינוך, תק-מח 2006(3) 6304, עמד כבוד השופט מ. גל על הגדרתו של הביטוי "תשלום חובה":

"תשלום חובה מסווג ככזה כל אימת שהאזרח צריך או יכול לקבל את השירות החיוני רק באמצעות רשויות הציבור ואין ביכולתו לרוכשו מהרשות במחיר רגיל, לפי שוויו בשוק החופשי. כאשר לא עומדת לרשותו אלטרנטיבה אחרת זולת מלפנות אל פקיד הציבור, הרי בדרך כלל הסכום שעליו לשלם כנגד אותו שירות הוא בגדר 'תשלום חובה', זאת אף אם האזרח יכול היה להימנע מלבקש ולקבל את אותו שירות." [ההדגשות שלי – ט.ל.].

14. כפי שיבואר בפסקה 15.4 להלן, התשלום שגבתה המשיבה מהמבקש, בגין תיקון הטעות ברישיון, נכנס בד' אמות הביטויים "אגרה" ו/או "תשלום חובה אחר", המעוגנים בסעיף 5(ב)(2) לחוק תובענות ייצוגיות ובפרט 11 לתוספת השנייה לחוק זה.
15. הנה כי כן, על-פי ההלכה הפסוקה, התובענה האישית מקיימת את כל תנאי סעיף 5(ב)(2) לחוק תובענות ייצוגיות ופרט 11 לתוספת השנייה לחוק תובענות ייצוגיות, כמוסבר להלן:
- 15.1 **האחד:** עסקינן בהחלטה של רשות, כמשמעותו של ביטוי זה בסעיף 2 לחוק בתי המשפט לעניינים מנהליים, התשי"ס-2000. החלטת המשיבה לגבות את האגרה מהמשיב הינה, ללא עוררין, החלטה של רשות במילוי תפקיד ציבורי על-פי דין;
- 15.2 **השני:** האגרה אותה גבתה המשיבה מהמשיב אינה מנויה בתוספת הראשונה לתקנות התעבורה ומכאן שהיא נגבתה ללא הסמכה בחוק וממילא שלא כדין;
- 15.3 **השלישי:** הסעד הנתבע הינו סעד של השבת הסכום שנגבה שלא כדין;
- 15.4 **הרביעי:** התשלום אותו גבתה המשיבה מהמשיב מקיים את הגדרת הביטויים "אגרה" ו/או "תשלום חובה", המעוגנים בסעיף 5(ב)(2) לחוק תובענות ייצוגיות, מן הטעמים שיפורטו להלן:
- 15.4.1 האגרה שולמה על-ידי המבקש כתשלום חובה ובזיקה ישירה לשירות שקיבל (תיקון הרישיון הפגום שהנפיקה המשיבה, בדרך של הוספת תאריך הוצאת הרישיון לראשונה).
- 15.4.2 השירות החיוני לו נזקק המבקש – תיקון רישיון הנהיגה הפגום שהונפק לו – הינו שירות שמעניקה המשיבה, והיא בלבד, ושעה שאין למבקש כל אלטרנטיבה אחרת, מלבד פנייה למשיבה לצורך תיקון הפגם (ר' לעניין זה: תמ 000115/07 בש"א 30289/07 (ת"א) ר"ח עופר מנירב נ' מד"י (פורסם בנבו מאגר משפטי)).
- 15.4.3 המבקש חייב היה לפנות למשיבה ולבקש כי תתקן את הפגם שנפל ברישיון הנהיגה. אין מדובר בטעות שניתן להתעלם ממנה. די בעובדה שלצורך קבלת הנחה ברכישת פוליסה או לצורך שכירת רכב (בארץ או בחו"ל), יש צורך בהצגת רישיון נהיגה שבו מופיע תאריך הוצאת הרישיון לנהיגה. לאמור: מדובר בטעות שהמבקש חייב היה לפעול לתיקונה. בהקשר זה יצוין, כי מן המפורסמות היא, שברישינות נהיגה, רובם ככולם, מופיע תאריך הוצאת רישיון הנהיגה. מדובר בידיעה שיפוטית לכל דבר ועניין.
16. משכך הם פני הדברים, הרי שבהתאם להלכה הפסוקה, מקיימת עילת התביעה האישית את כל יסודות סעיף 5(ב)(2) לחוק תובענות ייצוגיות וכן את התנאים המנויים בפרט 11 לתוספת השנייה לחוק תובענות ייצוגיות, ועל המשיבה, אפוא, להשיב למבקש, ולקבוצה, כהגדרתה להלן, את הסך של 53 ₪ אותו גבתה ממנו כאגרה או תשלום חובה, שלא כדין.

ד. הגדרת הקבוצה וסכום התביעה הייצוגית

17. בית-המשפט הנכבד מתבקש להגדיר את קבוצת האנשים שבשמה הוגשה התובענה, כדלהלן:
- כל אדם שהונפק לו רישיון נהיגה חדש בשנים 2007 - 2008, שלא נקוב בו תאריך הוצאת רישיון הנהיגה לראשונה (להלן: "הטעות"), ושילם למשיבה בין השנים 2007 - 2008 עבור תיקון הטעות, סך של 53 ₪ או כל סכום אחר שגבתה ממנו המשיבה לצורך תיקון הטעות.
18. סכום התביעה הייצוגית (המשוער), מוערך בסך של 68,900,000 ₪, וזאת כתוצאה מהכפלת סכום התשלום שנגבה שלא כדין (53 ₪) במספר הנהגים להם הונפק רישיון פגום (1.3 מיליון נהגים, בהתאם לפרסומים – נספח "ד" לעיל).

ה. התביעה האישית ראוייה להתברר כתובענה ייצוגית

19. בהתאם לסעיפים 3(א) ו-4 לחוק תובענות ייצוגיות, אדם שיש לו עילת תביעה לגביה נקבע בהוראת חוק מפורשת, כי ניתן להגיש בגינה תובענה ייצוגית, המעוררת שאלות מהותיות של עובדה או משפט, המשותפות לכלל חברי הקבוצה – רשאי להגיש לבית המשפט בקשה לאישור התביעה האישית שלו כתביעה ייצוגית.
20. ביסוד התביעה האישית שהגיש המבקש כנגד המשיבה עומדת, כאמור, עילת תביעה אחת: עילת ההשבה (כאשר הנוק הוכח על-ידי הצגת האסמכתא בגין תשלום האגרה – נספח "ג").
21. כפי שהוסבר, במסגרת התביעה האישית נדרשת המשיבה להשיב למבקש את התשלום אותו היא גבתה ממנו, ללא הסמכה בחוק ובניגוד לדין, ובנסיבות בהן חייב היה המבקש לקבל את אותו שירות חיוני, אותו הוא יכול היה לקבל מהמשיבה, וממנה בלבד.
22. לאור האמור לעיל ועל-פי ההלכה הפסוקה, עילת התביעה העומדת ביסוד התביעה האישית הינה עילה אשר ניתן להגיש בגינה תובענה ייצוגית, לפי פרט 11 לתוספת השנייה לחוק תובענות ייצוגיות. וכלשונו של פרט 11 לתוספת השנייה:

" תביעה נגד רשות להשבת סכומים שגבתה שלא כדין, כמס, אגרה או תשלום חובה אחר."

23. אם כן, נותר, אפוא, בפני המבקש להוכיח, כי במקרה דנן מתקיימים כל יתר התנאים הקבועים בחוק תובענות ייצוגיות לשם קבלת הבקשה לאישור התביעה האישית כתובענה ייצוגית.
24. להלן ייבחנו דרישותיו של סעיף 8(א) לחוק תובענות ייצוגיות, דבר דבור על אופניו:
25. התביעה האישית מעוררת שאלות מהותיות של עובדה ומשפט המשותפות לכלל חברי הקבוצה, כהגדרתה בפרק ד' לעיל, וכנדרש בסעיפים 4(א)1 ו-8(א)1 לחוק תובענות ייצוגיות:
- 25.1 הוראות הדין הרלבנטיות לתביעה האישית חלות במישור היחסים שבין המשיבה לבין כלל חברי הקבוצה, משום שהשאלה אם המשיבה הפרה את הוראות הדין והתעשרה על חשבון המבקש וחברי הקבוצה שלא כדין – הינה שאלה המשותפת לכלל חברי הקבוצה;

- 25.2 העובדות העומדות ביסוד התביעה האישית זהות בין כלל חכרי הקבוצה ;
- 25.3 כל אחד מיחיד הקבוצה נפגע מהתנהלותה של המשיבה, המתוארת לעיל, באותן הנסיבות בדיוק.
- 25.4 גם הנזק שנגרם לכלל חברי הקבוצה הינו אחיד והומוגני, לאור העובדה שחזקה שהמשיבה גובה סכום זהה בגין "תשלום חובה" או "אגרה" מכלל הנהגים ;
- 25.5 להלכה ולמעשה, המשיבה עצמה, במעשיה ובמחדליה המתוארים, היא שהביאה לכך שהקבוצה תהיה הומוגנית, לגבי כל יסודות התביעה, בסופו של יום ;
- מן המקובץ עולה, אפוא, כי התביעה האישית עומדת בדרישות הפסיקה בעניין זה, שכן היא מעוררת שאלות מהותיות של עובדה ומשפט המשותפות - ברמת זהות מוחלטת - לכלל חברי הקבוצה.**
26. במקרה דנן ישנה אפשרות גבוהה למדי שהשאלות המנויות לעיל יוכרעו במסגרת התביעה האישית לטובת כלל הקבוצה (כנדרש בסעיף 8(א)(1) סיפא לחוק תובענות ייצוגיות):
- 26.1 כאמור בפרק ב' לבקשה דנן, טענת המבקש כנגד המשיבה מבוססת על ראיות מוצקות (נספחים "ב" ו- "ג" לעיל) ;
- 26.2 עילת התביעה כנגד המשיבה הינה ברורה ופשוטה למדי, והיא זהה לגבי המבקש ולגבי שאר חברי הקבוצה ;
- 26.3 בהתקיים כל הנסיבות המפורטות בבקשה דנן, ובהסתמך על ההלכה הפסוקה, קיימת אפשרות סבירה, אם לא למעלה מכך, שהתביעה תוכרע לטובת חברי הקבוצה.
27. תובענה ייצוגית הינה הדרך היעילה וההוגנת ביותר להכרעה במחלוקת בנסיבות העניין (כנדרש בסעיף 8(א)(2) לחוק תובענות ייצוגיות):
- 27.1 כפי שהוסבר בחלק העובדתי לבקשה זו, ציבור הנהגים הנמנה עם חברי הקבוצה הינו ככל הנראה גדול מאוד (שכן, כפי שפורסם בעיתונות, נספח "ד" לעיל, רישיונות הנהיגה הפגומים הונפקו לכ- 1.3 מיליון נהגים, וסביר להניח, שרובם כבר פנו למשיבה בבקשה לתיקון המחדל, לאור העובדה שהמדובר בנתון חיוני והכרחי ביותר לפעולות רבות במהלך חיי היומיום, כפי שהוסבר לעיל) ;
- 27.2 עילת התביעה האישית אינה מצריכה בירור פרטני בדבר נסיבותיו של כל חבר בקבוצה, שכן הפרת ההוראות הרלבנטיות על ידי המשיבה, מהווה בהכרח הפרה כלפי כל אחד מחברי הקבוצה ;
- 27.3 זהותם של חברי הקבוצה (המוגדרת בפרק ד' לעיל) אינה ידועה למבקש בשלב הגשת הבקשה דנן, ואין אפשרות מעשית לאתרם ולצרפם במסגרת של תביעה רגילה, בנסיבות העניין ;
- 27.4 באמצעות אישור התביעה האישית כתביעה ייצוגית, יוכל בית-המשפט הנכבד לדון בעילת התביעה המשותפת לחברי הקבוצה כנגד המשיבה במסגרת הליך אחד, כך

שערכאות אחרות לא יידרשו לדון בעניין זה מספר פעמים, כמספר חברי הקבוצה, שיאלצו להגיש תביעות נפרדות כנגד המשיבה, אשר יהיו כרוכות, מטבע הדברים, בעלויות מיותרות ובעומס על מערכת המשפט, ובשל כך, קיים חשש, כי יינתנו פסיקות שונות או גרוע מכך, פסיקות סותרות;

27.5 בשים לב לסכום התביעה הנמוך (53 ₪), אין הצדקה כלכלית לכל אחד מחברי הקבוצה לנהל תובענה אישית כנגד המשיבה ובוודאי שאין הצדקה לניהול מספר רב של הליכים משפטיים בגין אותן נסיבות;

מן המקובץ עולה, אפוא, כי תובענה ייצוגית הינה הדרך היעילה ביותר וההוגנת להכרעה בתביעה האישית, בנסיבות העניין.

28. קיים יסוד סביר להניח, כי עניינם של כלל חברי הקבוצה ייוצג וינהל בדרך הולמת ובתום לב (כנדרש בסעיפים 8(א)(3) ו-8(א)(4) לחוק תובענות ייצוגיות):

28.1 התביעה האישית שהגיש המבקש כנגד המשיבה מנוסחת בצורה נהירה וברורה ומבוססת על עילת תביעה מצוינת.

28.2 בנסיבות אלו התביעה האישית עשויה להביא תועלת רבה לכלל חברי הקבוצה (שייתכן שלחלק ממנה כלל אין האמצעים או המשאבים הנדרשים לצורך עמידה על זכויותיהם);

28.3 המבקש נכון, מעוניין ומסוגל להשקיע ממרצו ומכספו בכדי לייצג את עניינם של כלל חברי הקבוצה בצורה נאמנה;

28.4 במקרה דנן אין כל ניגוד עניינים בין האינטרסים של המבקש לבין האינטרסים של כלל חברי הקבוצה;

מכל המקובץ עולה, אפוא, כי קיים יסוד סביר, ואף למעלה מכך, כי עניינם של כלל חברי הקבוצה ייוצג וינהל בדרך הולמת ובתום לב על ידי המבקש ובא-כוחו, החתום מטה.

29. למען הגילוי הנאות יצוין, כי המבקש לא פנה למשיבה טרם הגשת התביעה בדרישה להשבה. יחד עם זאת, על-פי ההלכה הפסוקה ופסיקתו של בית-משפט נכבד זה – אין על המבקש כל חובה לעשות כן, וממילא אין בעובדה זו, כשלעצמה, בכדי לכרסם בתום ליבו של המבקש בהגשת בקשה זו.

30. ויפים לענייננו דבריה של כבוד השופטת נ. אחיטוב בת.א. (ת"א) 2286/03, בש"א 21100/03 ז'קלין טורבתיאן נגד הנקל סוד בע"מ (פורסם בנבו מאגר משפטי, 4.2.2007):

"גם בכך שהתביעה והבקשה הוגשו לבית המשפט בלא שקדמה לכך פניה מוקדמת למשיבה, אין כדי "חוסר תום לב" לענייננו.

בפסיקה שקדמה לחוק תובענות ייצוגיות לא נקבעה הלכה מחייבת בעניין זה, ובתי המשפט בערכאות הדיוניות נתנו החלטות סותרות אלו את אלו.

לגישתי - אין להוסיף דרישה ספציפית שכזו, אשר אינה נכללת בלשון החוק. ויצוין כי חוק זה חוקק זה לא מכבר בסופו של הליך חקיקתי ארוך ומעמיק, והמחוקק לא ראה לנכון להכליל תנאי כזה בתניותיו.

הדבר גם מנוגד למטרתו של החוק (כאמור בסעיף 1 לחוק)."

ובהמשך:

"גישתי זו תואמת גם את ההלכה הפסוקה - כפי שנקבעה בפרשת שמש

נגד רייכרט" (ראה: פסקה 22 להחלטה) [ההדגשות שלי - ט.ל.].

31. עוד יצוין בהקשר זה, כי על-פי הפרסומים בעיתונות (נספח "ד" לעיל), המשיבה הודיעה, קבל עם ועולם, כי יש בכוונתה להמשיך ולגבות את התשלום בגין תיקון הטעות (אם כי, בשלב זה, לא ידוע האם את הסך של 53 ₪, או שמא סכום נמוך יותר).

32. הנה כי כן, המבקש עומד בכל התנאים שנקבעו בחוק תובענות ייצוגיות ומשכך מן הדין לאשר את התביעה האישית שהגיש המבקש כתביעה ייצוגית.

ו. סוף דבר

33. אשר על כן, ולאור כל האמור לעיל, מתבקש בית-המשפט הנכבד לאשר את התביעה האישית שהגיש המבקש (נספח "א" לעיל) כתביעה ייצוגית בהתאם לחוק תובענות ייצוגיות ולהכיר במבקש ובא-כוחו כמייצג הקבוצה וכבא-כוח הקבוצה (כהגדרתה בפרק ד' לבקשה דנן).

34. כן מתבקש בית-המשפט הנכבד לפסוק גמול לתובע המייצג, ככל שימצא לנכון ובהתאם לקריטריונים הקבועים בסעיף 22 לחוק תובענות ייצוגיות, וזאת בין אם תאושר התביעה כתביעה ייצוגית ויינתן פסק-דין, ובין אם המשיבה תודיע, כי בכוונתה להפסיק את גביית התשלום הלא חוקי ולהשיב את הכספים שגבתה עד כה שלא כדין, וכן שכ"ט לבא-כוחו, הח"מ, בהתאם לקריטריונים הקבועים בסעיף 23 לחוק הנ"ל.

35. המבקש שומר על זכותו לתקן את הבקשה בהתאם למידע שיתקבל בידו במסגרת תגובתה של המשיבה לבקשה דנן ו/או במסגרת ההליכים המקדמיים.

36. לבית המשפט הסמכות העניינית לדון בבקשה מכוח סעיף 5(ב)(2) לחוק תובענות ייצוגיות.

37. לתמיכה בבקשה זו מצורף תצהירו של המבקש, מר תמיר ארז.

טל לביא, עו"ד

בא-כוח המבקש

תצהיר

אני הח"מ, תמיר ארז, נושא ת.ז. 034909358, לאחר שהוזהרתי, כי עליי לומר את האמת אחרת אהיה צפוי לעונשים הקבועים בחוק, מצהיר בזאת בכתב כדלקמן:

1. הנני עושה תצהירי זה לתמיכה בבקשה לאישור התביעה, אותה הגשתי לבית המשפט לעניינים מנהליים בתל-אביב, כנגד מדינת ישראל - משרד התחבורה (להלן: "המשיבה"), כתביעה ייצוגית.

העתק כתב התביעה מצורף לתצהירי - כנספח "א".

2. ביום 27.4.2007 הנפיקה לי המשיבה רישיון נהיגה חדש. בשל טעות של המשיבה, לא הופיע ברישיון נהיגה זה תאריך קבלת הרישיון לראשונה (קרי: תאריך הוצאת הרישיון שממנו ניתן ללמד מהו ותק הנהיגה של הנהג האוחז ברישיון).

3. פניתי למשיבה וביקשתי לתקן את הטעות, באופן שיונפק לי רישיון נהיגה חדש, אשר נוקב בתאריך הוצאת הרישיון לראשונה. המשיבה אמנם הסכימה לתקן את הטעות ולהוסיף לרישיון הנהיגה שלי את תאריך הוצאת הרישיון לראשונה, אך דרשה בתמורה לכך תשלום בסך של 53 ש"ח, אותו נאלצתי לשלם לה בלית ברירה.

העתק רישיון הנהיגה הפגום מצורף לתצהירי - כנספח "ב".

העתק האסמכתא על תשלום הסך של 53 ש"ח בגין תיקון הטעות מצורף לתצהירי - כנספח "ג".

4. מבירור שערכתי בנושא, נודע לי, כי לפני כשנה החליטה המשיבה לשנות את מתכונת רישיונות הנהיגה ולהתאימם לתקינה האירופאית. במסגרת הנפקת רישיונות הנהיגה החדשים, שכחה המשיבה, בשוגג, לציין ברישיונות החדשים את תאריך הוצאת הרישיון לראשונה. בעקבות פניות רבות של נהגים שביקשו שהטעות שנפלה ברישיון הנהיגה שלהם תתוקן, החליטה המשיבה לגבות מהם תשלום בעד התיקון, בסך של 53 ש"ח.

העתקי כתבות שפורסמו בעניין זה מצורפות לתצהירי - כנספח "ד".

זה שמי וזאת חתימתי וכל האמור לעיל אמת.

אישור:

הנני מאשר בזה כי ביום 24.7.2008 הופיע בפני עו"ד טל לביא במשרדי ברחוב אבן גבירול 124 תל אביב מר, תמיר ארז, שזיחה עצמו על ידי תעודת זיהוי מס' 34909358 ואחרי שהזתרתיו כי עליו להצהיר את האמת וכי יהיה צפוי לעונשים הקבועים בחוק אם לא יעשה כן, אישר את נכונות ההצהרה הנ"ל וחתם עליה בפני.

חתימה וחותמת

20/7/08
תאריך